

РЕШЕНИЕ

№ 13

гр. П.о, 19.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П.О, XII СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Маринела Г. Стефанова

при участието на секретаря Мая Й. Ангелова
като разглежда докладваното от Маринела Г. Стефанова Административно наказателно дело № 20243520200022 по описа за 2024 година

Административнонаказателното производство по чл.59 и сл. от ЗАНН е образувано по жалба на И. И. Д., с настоящ адрес в гр.Д. действащ чрез адв.Д.Д. от ШАК, против НП № ***г., издаден от Началник група, ОДМВР гр.Т., РУ - П.о, В ЧАСТТА, с който на осн. чл. 183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, му е наложено административно наказание глоба в размер на 50.00 лв., както и са отнети 10 к. т, за това, че: „на 20.10.2023г., в 00.40ч., в Община П.о, на път-втори клас (без номер) управлява т.а. "****" с рег. № ***, като по време на движение не използва обезопасителния колан, с който е оборудван автомобила“- нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП.

С посоченото НП на жалбоподателя е наложена и глоба в размер на 10.00лв., за нарушение по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и глоба в размер на 10.00лв. за нарушение по чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, в които части същото не се обжалва.

Жалбоподателят оспорва издаденото НП в посочената част, като постановено при съществени нарушение на процесуалните правила, а именно не били отразени правилно обстоятелствата по нарушението, не била изяснена фактическата обстановка, както и дали бил извършил нарушението.

Редовно призован за с.з. се явява представител, който по същество поддържа изцяло депозираната жалба, и иска от съда да отмени атакуваното НП в посочената част, като неправилно и незаконосъобразно, развивайки подробни съображения за това. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител.

Районна прокуратура-П.о, редовно призована не се явява, не изпраща представител.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

Жалбата е подадена в срока и по реда на чл.59 от ЗАНН и е процесуално допустима.

Жалбоподателят е правоспособен водач на МПС, по смисъла на чл.150 от ЗДвП, за

категории „СЕ“, „А“, „С“, „М“, „В“, „АМ“, „ТКТ“, като до извършване на настоящите нарушения бил санкциониран за много други нарушения на правилата за движение по пътищата (справка л. 13).

На 20.10.2023г. полицейските служители Г. Н. П. и П. П. П. се намирали в гр.П.о, на път II 51км 47+910, до СБА (на изхода на града в посока гр.Б.), където извършвали проверка на движещите се МПС. В 00. 40 ч., спрели за проверка т.а. "***" с рег. № ***. При спиране на автомобила полицейските служители забелязали, че водачът му не е поставил обезопасителен колан. Въпреки часа, мястото било осветено, а и самите полицейски служители носели оборудване-фенери, с които осветили както т.а., така и водача. След спиране била установена на самоличността на водача, като освен не поставения обезопасителен колан, същият не носел и СУМПС, както и свидетелство за регистрация на МПС.

При така установеното П. го уведомил, че ще му бъде съставен АУАН за посочените нарушения. Водачът на МПС възразил устно единствено срещу нарушението за не поставения обезопасителния колан. При тези обстоятелства на И. Д. бил съставен АУАН серия G A № 1112165 (приложен) за нарушения по чл. 137а, ал.1 от ЗДвП, по чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП и по чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП. Актът бил предявен на нарушителя, който се запознал с него и и отказал да го подпише. В установения 7-дневният срок, по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не били депозиран писмени възражения по така съставения АУАН.

При тези обстоятелства било издадено и атакуваното в настоящия процес НП № ***г., издаден от Началник група, ОДМВР гр.Т.,РУ - П.о, връчено лично на 17.01.2024г.

Фактическата обстановка беше установена от съда след преценка на показанията на изслушаните в с. з. актосъставител Г. П. и свидетеля по установяване на нарушението – П. П., както и от приложените и приобщени по реда на чл. 283 от НПК писмени доказателства, като същата се оспорва от нарушителя.

Показанията на актосъставителя и свидетеля по установяване на нарушението са последователни, логични и непротиворечиви, като кореспондират и с писмените доказателства по делото, поради което съдът им дава вяра. Актосъставителят П. лично е възприел обстоятелството, че автомобилът предмет на проверка е оборудван с обезопасителен колан на предната седалка, който не е бил използван от водача Д.. Същото се установява и от показанията на св.П., който също е възприел обстоятелството, че водача не е бил с поставен обезопасителен колан. От друга страна, жалбоподателят не е ангажирал доказателства, които да опровергават тези показания, по аргумент от чл.189, ал.2 от ЗДвП, респ. не подкрепя възраженията си, че не е извършил нарушението с оглед твърденията, че полицейските служители е нямало как да установят нарушението, тъй като проверката била в тъмната част на денонощието. Така изградената защитна теза не намира опора в доказателствата по делото. И двамата полицейски служители ясно и категорично заявиха, че на мястото където са се намирали е било в достатъчна степен осветено. Същите са имали възможност да възприемат, както автомобила, така и водача, който не е бил с поставен обезопасителен колан. А това дали полицейския автомобил или самите служители са били оборудвани с камери, според състава на съда е ирелевантно при установяване на нарушението, за което е била ангажирана отговорността на жалбоподателя. Това, че не са изпълнени разпоредбите на подзаконов нормативен акт, не означава, че нарушение липсва, тъй като по делото са събрани достатъчно доказателства, от които съда прави извод, че същото е извършено от Д., при посочените по-горе обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намери, че жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Съдът констатира, че при реализиране на административнонаказателната отговорност не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване

на производството по налагане на административно наказание. Първото и основно основание за законосъобразност на всяко НП е да бъде издадено от компетентен орган, като компетентността може да произтича както пряко от закона (случай, в който се презюмира), така и да бъде делегирана. В настоящият случай това основно изискване е спазено, тъй като атакуваното НП е издадено от компетентен да го издаде орган – Началник група, ОДМВР гр.Т., РУ - П.о, на когото съгласно чл.189, ал.12 от ЗДвП и приложената Заповед № ***г. на Министъра на вътрешните работи, са делегирани права по смисъла на чл.47, ал.2 от ЗАНН.

Не са налице обстоятелства, които да поставят под съмнение автентичността на съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП. Наред с това съдът приема, че при съставяне на АУАН не са допуснати нарушения, които да не са преодолими по реда на чл.53, ал.2 от ЗАНН, а от друга страна НП съдържа всички реквизити, изискуеми от чл. 57 от ЗАНН, т. е. налице е яснота относно вмененото като извършено нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, от страна на жалбоподателя.

Съгласно чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП водачите и пътниците в МПС от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с МПС са оборудвани, като в ал. 2 изчерпателно са посочени изключенията от вмененото на водачите задължение, като е видно, че нито едно от тях не касае настоящият случай. След като управляваното МПС попада в категория N1 (по арг. от чл.149, ал.3, б."а" от ЗДвП), и след като същото е било оборудвано с обезопасителен колан, то водачът му И. Д. следва да отговаря за неизпълнение на визираното задължение във връзка със санкционната норма на чл. 183, ал. 4, т. 7 пр. 1 ЗДвП, по силата на която е санкциониран именно с глоба в размер на 50 лв. и са му били отнети 10 к. т., на основание Наредба № Из-2539 на МВР. В конкретният случай съдът приема, че е налице пълно съответствие между фактическата обстановка, констатирана от контролните органи и правната квалификация, дадена от наказващия орган в издаденото НП.

В хода на производството не се събраха доказателства, които да сочат по-ниска степен на обществена опасност на извършеното от жалбоподателя нарушение в сравнение с обикновените случаи от този вид, поради което наказателното постановление по т. 1 като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено изцяло, а в останалата му част, като необжалвано е влязло в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 2, т. 5 от във вр. с чл. 58д, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление НП № ***г., издаден от Началник група, ОДМВР гр.Т., РУ - П.о, В ЧАСТТА, с което на осн. чл. 183, ал.4, т.7, пр.1 от ЗДвП, на И. И. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес - гр.В., ул.** и настоящ адрес - гр.Д. обл.С., ул.** му е наложено административно наказание глоба в размер на 50.00 лв. (петдесет лева и 00ст.), както и са отнети 10 точки, на осн. Наредба № Из-2539 от 17.12.2012г. на МВР, за нарушение по чл.137а, ал.1 от ЗДвП, КАТО ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

В останалата част НП № ***г., издаден от Началник група, ОДМВР гр.Т., РУ – П.о, като необжалвано е влязло в сила.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е постановено, пред Търговишки административен съд, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на Глава дванадесета от АПК.

Съдия при Районен съд – П.о: _____

